

گنجینه همیشه آه

یک روز
صدها کبوتر از دل پر غصه زمین
بیرون زدند
با بال‌هایی از آه ...
الله آه آه آه
از سوی کودکی
تنها و بی‌پناه
پروردگار
وقتی شنید نام خودش را اراده کرد
تا کاروان تشنه در جست‌وجوی آب
بیرون بیاورد
آن ماه را
از چاه
او خواست تا عزیز شود در مصر
آن کودک غریب

ای چاه!
گنجینه همیشه آه
با ما سخن بگو
از قصه‌های نیمه شب آن مرد
مرد نماز و صبر
از راز ناله‌های شبانگاه
با ما سخن بگو
ای چاه... آه... آه...
با ما سخن بگو
شاید
دل‌های ما کبوتر آن آه‌ها شود

این شعر با الهام از
سوره یوسف به ویژه آیه ۱۰ می‌باشد.

